

Przedpłata wynosi:

w Krakowie:
miesięcznie 1 zhr. 35 ent., kwartalnie 4 zhr.,
półrocznie 8 zhr., rocznie 16 zhr.
Za odosłanie do domu dolicza się 15 ent.
miesięcznie.
Na prowincji i w całej monarchji Austro-Węg.:
miesięcznie 1 zhr. 70 ent., kwartalnie 5 zhr.,
półrocznie 10 zhr., rocznie 20 zhr.
Numer pojedynczy 6 ent. na prowincji 10 ent.

KURJER POLSKI

wychodzi codziennie o godzinie 9 rano.

Cena ogłoszeń:

Za wiersz petitowy, lub jego miejsce, za pierwszy raz 10 ent., za następne po 5 ent. Drobne ogłoszenia zwykłym drukiem po 2 ent. od wyrazu, tłustym drukiem po 5 ent. od wyrazu. Minimum ceny drobnych ogłoszeń 25 ent. „Nadesłane“ 20 ent. od wiersza.

Adres dla telegramów:
„KURJER POLSKI“ — KRAKÓW.
Rękopisów Redakcja nie zwraca.

Redakcja i Administracja: ulica Szewska Nr. 7.

KRONIKA.

Nabożeństwo i muzyka kościelna. Wczoraj w kościele N. P. Marii rozpoczęło się 40 godzinne nabożeństwo, którego konkluzja przypada jutro. Sumę celebrował Wiel. ks. Golaszewski, Rektor Seminarjum duchownego. Kazanie według podanego poprzednio programu, wygłosił z kolei ks. Stefan Skoczynski, prokurator Marjański. Chór pod kierunkiem p. Ochmańskiego w znacznym wznowieniu, odśpiewał w czasie Sumy „Mszę na cześć św. Łucji. F. d. r. na 4 głosy z towarzyszeniem organów Fr. X. Witt. Na Graduale odśpiewał chór „Tantum ergo“ C. Etta, zaś na Ofertorium „Ave Maria“ Fr. Witt. Obie te pieśni były wykonane a capella i ze znakomitą cieniowaniem.

Towarzystwo im. Kościuszki, którego głową jest zastępcy prezes krakowskiego towarzystwa rolniczego p. Jan Skiriński, a duszą sekretarz towarzystwa mecenas Dr. Serafin Chmurski odbyło wczoraj walne zebranie członków, na którym dwie doniosłe dla Krakowa zapadły uchwały.

Przedewszystkiem uchwalono uroczyste obchodzie stuletnią rocznicę złozenia przez Kościuszkę przysięgi na wierność ojczyźnie, a to w dniach 23, 24 i 25 marca, przyszłego roku. Program uroczystości, który w swoim czasie podamy, jednomyślnie przyjęty został przez zgromadzonych.

Druga uchwała postanawia wnieść Tadeuszowi Kościuszce pomnik na rynek krakowski od ul. Szewskiej. Wniosek postawił radca magistratu Turnau który imieniem swoim i swej rodziny złożył 25 zhr. wszyscy obecni pospieszyli ze składek, a czełgody prezes Jan Skiriński złożył na ten cel tysiąc zhr. w. a.

W dalszym ciągu obrad powołano przy uzupełniających wyborach w skład wydziału pp. Dr. Grzybowski, Wasilkowski, Rainera i Ernesta Franza, a do komisji kontrolującej pp. Jana Fiszera i Gołabę.

Przesesem wybrano przez aklamację Jana Skirińskiego.

Saliny wielkie odwiedziło wczoraj kilkadziesiąt osób. Tańczono w olbrzymiej podziemnej sali balowej wtórowano znikającym w przestworzu w czasie jazdy piekielnej górnikom, ożywiono wszystkie restauracje wializańskie i gospody, a że wycieczka ta odbyła się w celu podniesienia, bo na dochód tamtejszego „Sokoła“ nikt nie oglądał się na kieszeń i chętnie ponosił wydatki zabawy, nieskarżąc się, że kosztła to wypadły dość słońca, ot zwyczajnie, jak w Wieliczce.

Ujazdówka ożywia się coraz bardziej. Onegdaj powrócił jej właściciel z Wiednia, skąd sprowadził olbrzymich rozmiarów automat muzyczny, naśladowy skompletowaną orkiestrą, grającą bez przerwy tysiące ulubionych utworów muzycznych.

W Tyńcu urządzono zbiorową zabawę. Kilkadziesiąt rodzin, przykrywszy sobie białym i zaduch miastowy, wywoziło tam wczoraj swe lary i penaty. Po wysłuchaniu nabożeństwa w miejscowym parafialnym kościółku, zwiedzono prastare benedyktyńskie mury, świecące dziś pustką i ruiną, poczem przy dźwiękach wiejskiej muzyki udano się do lasku, odochnąć balsamiczną wonią drzew szpilkowych, i w miłym chłódzie rozłożyły wycieczkowiec leże. Gdy już słonko kryć się zaczęło za chmury, wrócono do ruin i wtedy w tym pierwotnym ognisku cywilizacji polskiej zabłysły ognie — sztuczny, bengalski, którego żnugę widać było daleko. Gwaro i wesoło skierowano się następnie ku Wisłę. Na przygotowanych galarach płynęły świątła pochodni, odbijających się w szarej fali wiałanej.

Muzyka wiejska pożegnała wycieczkowców dziarsko odegranym mazurkiem, plesnęły wieśla, na galarach rozległy się śpiew, zawadono po drodze o Rzym, gdzie Twardowskiemu djabł do honoru szlacheckiego przemówił, wreszcie wyładowano pod Dębnikami, skąd wszyscy rozeszli się do domów.

Pożar w Pasterniku, wsi położonej za Prądnikiem Czerwonym, sygnalizował strażnik z wieży obserwacyjnej marjańskiego kościoła o godzinie 3 po południu. Patliły się zabudowania włościańskie. Straż pożarna miejska zajęta czynnościami służbowymi w mieście, na miejsce pożaru nie wyruszyła.

Na Panienskich Skatach odbyła się wczoraj wycieczka krawiecka, która przy sprzyjającej pogodzie i wesołym usposobieniu uczestników tejże, wypadła pod każdym względem jak najlepiej. Długi szereg furmanek włościańskich i miejskich pojazdów mieścił przeszło czterysta osób. Zabawę rozpoczęło zwiedzeniem statuy Najświętszej Marii Panny, przed którą muzyka „Harmonii“ odegrała wieniec narodowych melodji. Gdy zabrzmiały tony błagalnego hymnu „Boże coś Polskę“, nastąpiła zrazu głęboka cisza, umilkły gwar i rozmowy, wszyscy odkryli głowy i wzrok do Marii podnieśli, dopiero przy powtórzeniu pieśni zebrał się z wszystkich piersi jeden potężny błagalny głos: „Ojczyzno, wolność, racy nam wrócić Panie!“

Stąd ruszono w las i rozłożono obozy, grupując się około wykarzowanej polanki. Z początku bawiono się w różne gry towarzyskie i wrozenie z listków. Gdy już wycieczka i pierwsze zapasy spożyto, muzyka zagrała polonesa i rozpoczęły się tany. O zmroku wracano do miasta i znów ciągnął się długi szereg furmanek na których czelę na pierwszym wozie jechała „Harmonja“, przegrzywająca przez całą drogę wesołe piosnki, którym na wszystkich furmankach wtórowano; słowem, bawiono się ochoczo.

Burzliwe zebranie. W pewnej restauracji żydowskiej na Kazimierzu odbyło się wczoraj poufne zebranie towarzyszy sztuki piekarskiego. O czem radzono, zapewne sami uczestnicy nie wiedzą, lecz dysputa była bardzo ożywioną przekonała się o tem policja, która obradujących nakłoniła do zaprzestania dalszych obrad.

Ze stacji ratunkowej. Wczoraj w południe żołnierz policyjny wezwał pogotowie ratunkowe na wyłot ulicy Grodzkiej i plant do bezprzytomnie leżącego Piotra Norka lat 44. Po przybyciu zastano Norka w stanie na pół przytomnym, dającego odpowiedzi mniej więcej jasne, zdradzającego jednak pewne zboczenie umysłowe. Ze słów chorego można było wnieść że uległ udarowi słonecznemu, co okazywały silne tętnienia naczyń głowynych, czerwoność twarzy i ból głowy na jaki chory się skarżył. Zabrano go więc do wozu sanitarnego, celem odwiezienia na stację i dania odpowiedniej pomocy. Pozwolono też towarzyszyć jego żonie, a nadto poproszono do wozu kaprala policyjnego ze względów przezorności, która się okazała potrzebna. Gdy bowiem chorego złożono na nosze, tenże począł się rzucać i spadać na dno wozu, pochwylił rękami za ubranie, kapral i począł je targać i dopiero na łagodną prośbę obecnych puścił ubranie, a natomiast pochwylił za kapelusze i krawatkę dyżurnego medyka, a potem towarzyszącą mu żonę za włosy. Przybywszy na stację puszczono go na obszerny dziedziniec strażnicy, a po upewnieniu za pomocą telefonu, co do przyjęcia odwieziono chorego wzmocnioną eskortą do szpitala św. Łazarza, gdzie został umieszczony na oddziale dra Żuławskiego.

O godzinie 2 po południu na prośbę dra Komorowskiego, przewieziono do szpitala św. Łazarza, Grzegorza Kostkowskiego, z Półwisia Zwierzynieckiego, cierpiącego na dysenterję.

C. k. koleje państwowe. Od 20 b. m. począwszy będą powstrzymane przez dłuższy czas wagony sypialne, ponownie krążyć przy pospiesznych pociągach Nr. 1-301 i Nr. 302-2 pomiędzy Krakowem a Czerniowcami.

Instruktor mleczarstwa dla Galicji zawiadamia, że we wrześniu odbędzie się w Muzeum techniczno-przemysłowym kurs mleczarstwa jednotygodniowy. Zacznie się on w poniedziałek 18 września o godz. 9 rano, a skończy w sobotę 23-go, popołudniu. W tym czasie codziennie odbywać się będą duże konferencje godzinne, jakoteż i codziennie będzie w ruchu mleczarnia z aparatami takimi jakie są dla naszych stosunków najodpowiedniejsze. Wstęp wolny.

W galicyjskich pułkach zamianowano następujących wychowawców akademij wojskowej w Wiener Neustadt: Karola Christophori w pp. 20, Stefana Witkowskiego 13, Jerzego Isopescula 41, Maksym. Karnitschniga drag. 2, Józefa Keschmana 41, Karoia br. Handla ul. 3, Kajet. Webera 15, Ottona Pechacka bat. strzel. 30, Jarosława Wycichla 24, Józefa Mildnera 11, Maksym. br. Handla i Józefa Jaruzalskiego ul. 2, Alfonsa bar. Bailou ul. 13, Włodzim. Strohschneidera ul. 6, Franc. Medzytzyckiego 55, Teodora

Rischapeka ul. 11, Kar. Hołyńskiego 95, Wład. Zborowicza ul. 7; Rysz. Dawidek ul. 8; Rud. Widelmajera ul. 13; Häfnera 9; Mik. Dlabaca drag. 11; Czesława Jankowskiego ul. 4; Aleks. br. Wasilko drag. 9; Rob. Pfini zostali uczniowie akademij technicznej w Wiedniu) Adolf Roth, Otton Maly, Jan Schirmer, Jerzy Hochhauser, Kazimierz Grzymała Dzierzanowski, Jan Emer, Józef Zagórski, Kaz. Pankowicz, Andrzej Wolbeck i Adam Kiciński.

Zmarli. Magdalena Świegoń, przeywszy lat 56, zmarła w Krakowie dnia 18 b. m.

W Budzanowie odbyło się wczoraj dnia 20 b. m. przedstawienie amatorskie w połączeniu z koncertem amatorskiej orkiestry, na rzecz Oświaty ludowej. Amatorzy odegrali „Bilecik miłosny“ M. Bałuckiego i „Dwóch rozstargnionych“ A. Kotrzebnego.

REPERTOAR teatru krakowskiego.

W poniedziałek 21 b. m. „Ogniem i mieczem“ dramat historyczny w 5 aktach z powieści Henryka Sienkiewicza.
We Wtorek 22 b. m. „Gwiazda Syberyj“ dramat patryjotyczny ze śpiewkami w 4 aktach Leopolda hr. Starzeńskiego.
We Środę 23 b. m. „Potop“, Dramat w 5 aktach z powieści Henryka Sienkiewicza.

Kłeska powodzi w powiecie przemyskim.

„Gazeta przemyska“ pisze: Krotkimi i suchymi słowy przedstawiamy dzisiaj, pozobrawszy kilka ważniejszych dat, szkody wyrządzone powodzią w powiecie przemyskim.

Woda zalała zupełnie około 30,000 morgów ziemi uprawnej, a zatem o 10,000 morgów więcej jak w r. 1884. Ponieważ prócz zbytego zboża, które wezbrane fale zabrały, pozostałe pokrył namul, przeciętny ubytek na morgu, wliczając nakład, wynosi 30 zhr., czyli na 30,000 morgach 900,000 zhr.

Straty, spowodowane zerwaniem mostów i zniszczeniem dróg, utrzymywanych przez powiat i gminy, dają nam pokąźną cyfrę 12,000 zhr. Łączna więc suma szkody wynosiłaby 912,000 zhr. Na tem nie koniec. Od Przemysła po Ujście solne na gruntach niżej położonych woda pozostała, chociaż San opadł, i będzie się musiała odprowadzić ją nakładem co najmniej 30,000 zhr.

Jeżeli do tego doliczymy ubytek w paszy, brak ziemniaków i jarzyn, brak ziarna na zasiew, nie pomówi nas nikt o przesadę, gdy tę szkodę obliczymy na 150,000 zhr.

Sam tedy powiat przemyski dotknięty został kłeską, którą wyraża cyfra: jeden milion dziewięćdziesiąt dwa tysiące zhr.

Cóż wobec tego dotąd zdziałano? Dzięki energii pp. Galgoczego, dra Czaykowskiego, starosty Góreckiego i ks. Lubomirskiego z Miżnicy, rozdzielono między najbardziej potrzebujących kilka tysięcy bochenków chleba i uwiadomiono telegraficznie o rozmiarach kłeski Wydział krajowy i ministra p. Falkenhayna.

Depesze do Wydziału krajowego i do ministra p. Falkenhayna wysłał imieniem oddziału przemyskiego galic. tow. gospodarczego ks. Lubomirski z Miżnicy.

Oddział przemyski domaga się: żywności dla powodzi dotkniętych; wydanej zapomogi pieniężnej i rozpuszczenia do domów żołnierzy obrony krajowej i rezerwy powołanych do ćwiczeń, aby przynajmniej lichą resztę pozostałych plonów pozbiierać i zgromadzić.

We Lwowie o grozie położenia śnać nie mają dokładnego wyobrażenia, albo też są kłeską straszną tak przynębieni, że tam, prócz rady miejskiej, w chwili, kiedy to piszemy, żaden z powołanych czynników nie wziął się do czynu. A pomoc doraźna, pomoc obfita państwa, kraju i całego społeczeństwa jest konieczną, inaczej bowiem dożyjemy katastrofy, która znowu na kilka lat zniszczy dobrobyt krajowy, zachwieje podstawami naszego ekonomicznego bytu.

Spodziewamy się jednak, iż marszałek krajowy i p. namiestnik najdalej do poniedziałku będą mieli dostateczny materiał do zainicjowania akcji ratunkowej. Wedle naszego zdania, a stoi za na-

mi miasto i powiat, należy zrobić pozostatek, odwołaniem manewrów.

Nie bacząc nawet na to, że każda para rąk potrzebna jest w gospodarstwie, że drogi i mosty do 3 września b. r. w powiatach przemyskim, dobromilskim, mościskim, jarosławskim i jaworowskim (teren manewrów) nie dadzą się naprawić i że masy wojsk także część plonów zniszczą, uprzytomnijmy sobie, iż z ziemi jak gąbki nasiąkniętej i pokrytej gnijącymi organizmami, na której mają biwakować żołnierze, wydobiją się opary wielce zdrowiu szkodliwe.

W roku szesnym, gdy tylko zdaleka groziła cholera, odwołaniem manewrów; dziś sytuacja jest daleko groźniejszą: mamy już głód, a czy za nim nie przyjdzie cholera, kto poręczy?

Wiemy, że monarcha pragnie odwiedzić nasz kraj, lecz wiemy także, że obowiążkiem przedstawiciela monarchy p. namiestnika jest, co zresztą trudno przyjąć mu nie powinno, bo energii ma podostatkiem, przedstawić monarche położenie kraju, a wtedy, nikt o tem nie wątpi, co każdy z rozpaczą na zniszczoną całoroczną pracę spoglądający włościanin, każdy prawy syn kraju pragnie... nastąpi odwołanie manewrów.

Obsuwająca się góra.

O katastrofie we wsi Stróży pod Myślenicami pisze „Czas“ słów parę: Przypadek obsunięcia się na znacznej przestrzeni wzgórze za rolami chłopskimi i zagajeniami łatwo daje się dziś wytłomaczyć. Spowodowały je w części panujące słyoty, ale więcej nad to, zrodliśko, które wybuchło w pobliżu chat na wzgórze, a którego wód nie postarano się odprowadzić, by je nieszkodliwemu czynić. Woda, dostając się w szczeliny ziemi, doszła do ról, leżących na skalistej podstawie i liżąc je, spowodowała zeszizgnięcie się całej skorupy ziemistej z całą jej roślinnością ku rzece Rabcie. Nie było tu gwałtu natury, ale powolne, łagodne posuwanie się gruntu ku dółowi, rozdzielanie się trawników, przesuwanie drzew, które pionowego swego wzrostu nie straciły. Naturalnie, że największe straty poniesli właściciele obszaru dwaj górale miejscowi, niemniej jednak ucierpiała i cierpi dotąd na tem komunikacja między Myślenicami a Nowym Targiem. Cała bowiem ta spuszczaająca się masa ziemi zaległa gościnnie rządową tak, że na przestępni stu pięćdziesiąciu kroków zgnął zupełnie jego ślad, a zdawało się, że brzeg wzgórze jest tu naturalny, gdyby nie zagrzeźnięte słupy telegraficzne wśród powikłanych gałęzi drzew i rozdartych trawników, a usuwających się, bodaj czy nie do tej chwili, bryłek gliny. Pomiem tego żadne ostrzeżenie nie zawiadomia [przejżdżających o niebezpieczeństwie. Drożnik góral, nie wiem z czyjego polecenia, zdaje się na własną rękę, skrzył gościnnie na bok, sypiąc rzeczne kamienie w bagnisty wąski brzeżek nadrzeczny. Kamienie uginają się jak klawisze na tym wąskim przejeździe, w którym spuszcza się jadący. Spotkałem na tem przejściu trzy wózki ładowne bieżewem. Trzeba było widzieć, jak ci biedni ludzie pod grozą niebezpieczeństwa przebrnęli to przejście dzięki pomocy wszystkich koni swych sprężonych i własnych sił. Jak się dowiaduję, zarząd dróg mało się tam kłopotuje i nie miał tyle przezorności, aby albo lepiej urządzić prowizoryczne połączenie gościńca, albo zarządzić, aby jadący inną obrali drogę, nie narażając siebie i koni na niebezpieczeństwo. Najmniejszy przypływ wody na Rabcie zaleje tę prowizoryczną ścieżkę do jazdy, a kto wie, czy jej nie zajmie dalsze posuwanie się, przeciwko czemu nie dotąd nie zarządzono. Wzgórze, z którego dółem usunęła się skorupa ziemista, należy do najwznioślejszych tutaj, a pokryte jest u szczytu lasem. Dwa potoczki górskie odgraniczają po bokach płat spadającej ziemi, nie pozwalają przeto szerzej się ziemi usuwać. To też pociesza nas, że katastrofa nie pociągnie za sobą daleko sięgających złych skutków.

W. Ł.

Koburg. Stan zdrowia księcia Koburgskiego w ostatnich czasach znacznie się pogorszył.

Paryż. Zaprzeczają tu stanowczo pogłoskom o chorobie Carnota i o poddaniu się ciężkiej operacji, którą jakoby miał przebyć pomyślnie.

Madryt. Wskutek ożywionej agitacji republikańskiej na prowincji uczuł się rząd zmuszonym chwycić energicznych środków zapobiegawczych. W Albalat w prowincji Walencja rozprużyła żandarmerja nieliczny oddział malkontentów. Przewódców ruchu aresztowano. Don Carlos zakazał swym zwolennikom jakiegobądź popierania republikańskich i mieszania się do ruchu.

Aigues Mortes. Znaczna liczba robotników podjęła dzisiaj pracę napowrót, pomimo to jednak silne oddziały wojskowe czuwają nad utrzymaniem spokoju. Dotychczas umarło 15 ciężko rannych, pomiędzy nimi 5 Francuzów. Ogółem jest rannych 60 osób. Do obozujących w sąsiedniej miejscowości 300 wózków robotników udał się wczoraj włoski wice-konsul, wzywając ich do spokojnego zachowania się.

Paryż. Nieczekając na wynik śledztwa w sprawie rozruchów w Aigues Mortes przeznaczył minister Dupuy 2000 franków, jako doraźną pomoc dla rodzin pozostałych po ofiarach rozruchu sądząc, że przez to wpłynię na uspokojenie umysłów całej ludności.

Rzym. W czasie dzisiejszego wieczornego koncertu muzyki wojskowej na placu Kolonna zażądała pewna grupa obywateli, która w wojskowym orydku z czterema sztandarami na czele także nadsięgła, aby zagrano hymn królewski i wieniec patryjotycznych melodji: Gdy uczyniono zadość temu żądaniu, udano się przed pałac francuskiej ambasady, gdzie wznoszono okrzyki przeciw Francji. Policja rozprużyła tłumy, które zbiegły się napowrót na placu Kolonna a muzyka musiała znów odegrać żądane pieśni.

Rzym. Z wielu większych fabryk i handlowych zakładów tutejszych wywieszono czarne flagi, jako oznakę żałoby z powodu zajść w Aigues Mortes.

Białogród. Dzisiaj odbędzie się ostatnie posiedzenie skupczyny, na którym król wypowie mowę tronową, pochwalającą działalność skupczyny, poczem odbędzie się przyjęcie u dworu.

Przyjechali do Krakowa

Dnia 20 Sierpnia.

Grand Hotel. St. v. Jago-Dois z Temeszwaru. Z. Jordan z Wojnicza. — M. Hangl z Pesztu. L. Bahński z Król. Pols. — L. Dziedzicki ze Lwowa. — T. Rankowski z Warszawy. — T. Dal-Trozo z Michałowa. — M. i Hol. Włodek z Król. Pol. — S. Drohojowski z Topina. A. Lolow z Sosnowic. — J. r. Horrak z Wiednia. — E. Schön ze Srodneka. — E. Kohn z Wiednia.

Hotel Dreźnieński. A. Gamroth z Cieszyzna. J. Wenbl z Bielska. — G. E. Haters z Londynu. — W. Boer z Holandji. — H. Schrenkewail z Cieszyzna. — Dr. W. Bebiel z Wiednia. — E. Hribar z Cieszyzna. — Dr. Ig. Rosner ze Lwowa. — Dr. E. Neugebauer z Warszawy. — L. Tallian z Pesztu.

Hotel Krakowski. R. Jastrzębski z Koeka. — St. Juszyński z Warszawy. — H. Wojewódzki z Piotrkowa. — K. Półknerowa z Poznania.

Hotel pod Różą. W. Zaleski z Huciska. — M. Madmowski ze Staniławowa. — H. Ulrich z Magdeburga. — J. Kulczycki z Michałowa. — T. Tłir ze Lwowa. — R. Wybranowski z Wojciechowa.

Hotel Pollera. F. Persus z Sokołowa. **Hotel Centralny.** A. Müller z Wiednia. — F. Laris z Jagerndorf. — Fr. Dobra z Schönberga. — Z. Deutsch z Schönberga. — J. Trachta z Woszwow. — A. Seidler z Olanuńca. — T. Sokol z Pragi. — K. Hrabanek z Pragi. — K. Pech z Pragi. — W. Piller z N. Targu. — K. Pretz z Wiednia. — S. Weigl z Berna.

POCIĄGI KOLEJOWE

Z Krakowa odchodzi:
Do Lwowa: 7:07 r., 8 r., 10:45 r., 9:20 w. 10:55 w. — Do Wiednia 5:40 r., 6:40 r. 9:25 r., 3:05 pop. 6:03 r., 10 w. — Z Warszawy: 5:40 r., 9:25 r., 6:09 w. — Do Suchoj: 8:50 r., 2:05 pop. 7:05 w., 8:45 r., od 25 czerwca do 15 września. — Do Wieliczki: 12 w. pot., 8:10 w. — Do Rzeszowa: 6:40 w.

Do Krakowa przychodzą:
Ze Lwowa: 5 r., 6:20 r., 2:25 pop., 8:20 w., 9:42 w. — Z Wiednia: 6:45 r., 9:44 r., 8:45 w., 10:08 w. — Z Warszawy: 7:33 r., 5 pop. Od Suchoj: 6:05 r., 8:55 r., 10:37 r., 4:15 pop., 9:41 w., 8:20 w. od 25 czerwca do 15 września. — Z Wieliczki: 8:05 r., 6:25 w. — Z Rzeszowa: 8:55 r.

W. Ł. Czas środkowy europejski.

TELEGRAMY.

Dnia 21 Sierpnia.

Petersburg. Car Aleksander wzniósł w czasie uczty wydanej z powodu urodzin cesarza Franciszka Józefa toast na cześć i pomyślność jego rządów.

